Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

№ 9. Warszawa, dnia 24 marca 1927 r. Rok IX.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną gr. 80, poleconą 1 zł. 10 groszy. Prenumerata kwartalna 5 zł.; z dodatkiem „Zbiór orzeczeń taryfowych D-tu Ceł Min. Skarbu" — 7 zł. Cena dodatku oddzielnie — 1 zł. bez przesyłki. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji 148-03, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.
Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Ministerstwo Skarbu począwszy od marca r. b. wydawać będzie, jako dodatek do „Dziennika Urzędowego M-stwa Skarbu" „Zbiór orzeczeń taryfowych Departamentu Ceł Ministerstwa Skarbu".

Prenumerata „Dziennika Urzędowego M-stwa Skarbu" wraz z dodatkiem wynosi rocznie zł. 28.00, kwartalnie zł. 7.00. Cena dodatku oddzielnie zł. 1.00.

Prenumeratorzy, chcąc otrzymać dodatek, winni uiścić dopłatę do prenumeraty zwykłej zł. 8.00 rocznie, zł. 2.00 kwartalnie.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego" Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę na kwartał II-gi r. b., która wynosi z przesyłką pocztową zł. 5.

Przepisy ogólne.

101.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów
z dnia 21 lutego 1927 r.
o zmianie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 25 sierpnia 1924 r. w sprawie ryczałtowania opłat pocztowych za przesyłki listowe władz i urzędów państwowych oraz samorządowych.

Na mocy art. 23 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Poczt i Telegrafów (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 26) zarządzam co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 25 seirpnia 1924 r. w sprawie ryczałtowania opłat pocztowych za przesyłki listowe władz i urzędów państwowych oraz samorządowych (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 749) zmienia się następująco:

1) w § 1 po punkcie b) dodaje się:

„c) Wymienione w punkcie a) przesyłki, nadawane przez władze, urzędy i instytucje wojskowe, winny być zaopatrzone w nagłówku strony adresowej odciskiem pieczęci służbowej nadającej władzy

lub instytucji w brzmieniu, ustalonem przez zwierzchnią władzę centralną, liczbą porządkową protokółu czynności, oraz u dołu napisem: „Opłata ryczałtowana na mocy art. 23 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie — na rachunek Ministerstwa Spraw Wojskowych".

2) W § 5 w punkcie b) po słowach „wszystkie Ministerstwa" dodaje się słowa „z wyjątkiem Ministerstwa Spraw Wojskowych".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) *Bogusław Miedziński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 4 marca 1927 roku Nr. 19, poz. 141).

Organizacja władz.

102.

KOMUNIKAT L. 4253/551/D/27.

w sprawie uruchomienia okręgów nadzorczych inspektorów kontroli skarbowej w okręgu administr. Pomorskiej Izby skarbowej.

„W okręgu administracyjnym Pomorskiej Izby skarbowej uruchomiono w październiku i listopadzie 1926 r. nowe okręgi nadzorcze inspektorów kontroli skarbowej w 1) Nowem Mieście, 2) Tucholi, 3) Gniewie, 4) Kościerzynie, 5) Starogardzie Nr. II i 6) Kartuzach.

Powyższe okręgi nadzorcze podlegają bezpośrednio Urzędom skarbowym akcyz i monopoli państwowych a mianowicie ad 1) w Brodnicy, ad 2) Chojnicach, ad 3, 4) i 5) Starogardzie, ad 6) Wejherowie.

Warszawa, dnia 9 marca 1927 r.

Kierownik Departamentu:

(—) *J. Leśniowski.*

Opłaty stemplowe.

103.

INSTRUKCJA DLA KAS SKARBOWYCH

w sprawie sposobu zarachowania urzędowych blankietów wekslowych wartości 10 gr., 40 gr., 50 gr., 70 gr. i 1 zł. oraz w sprawie przemiany tych blankietów na blankiety wartości 20 gr., 30 gr., 60 gr., 90 gr. i 1 zł. 50 gr.

Rozporządzenie z dnia 17 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 113) wprowadza w obieg urzędowe blankiety wekslowe wartości 10, 40, 50 i 70 gr. oraz 1 zł., sporządzone według dotychczasowych wzorów, opisanych w rozporządzeniu z dn. 28 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 515), na których stronie odwrotnej, a mianowicie na brzegu węższym, umieszczono znaczki stemplowe, skasowane pieczęcią kasy skarbowej, a uzupełniające wartość urzędowego blankietu do kwoty 20 gr. lub 30 gr. lub 60 gr. lub 90 gr. lub 1 zł. 50 gr.

W związku z powołanem rozporządzeniem zarządza się w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli:

§ 1. Kasa skarbowa ma jaknajrychlej cały swój zapas blankietów wekslowych wartości 10, 40, 50 i 70 gr. oraz 1 zł. przemienic na blankiety, odpowiadające stawkom, przewidzianym w u. o. s. w sposób, podany w powołanem rozporządzeniu. Przytem należy w tekście objaśniającym, kwotę, wymienioną po słowach: „Blankiet przy sumie weksla do" sprostować na kwotę właściwą (§ 155 r. w. s.), odpowiadającą nowej wartości blankietu, słowa zaś: „z terminem trzymiesięcznym„ przekreślić.

§ 2. Po dokonaniu przemiany, określonej w §-ie 1 niniejszej instrukcji, należy we właściwych dziennikach:

1) wstawić na *rozchód:* a) blankiety, których wartość uzupełniono w sposób wyżej podany (wpisując je do odpowiednich kolumn według wartości, jaką blankiety miały przed uzupełnieniem), b) znaczki stemplowe, użyte do uzupełnienia; zarówno co do blankietów jak co do znaczków należy w kolumnie pod napisem „Przedmiot" wpisać wyrazy: „Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 113".

2) wstawić na *przychód* blankiety uzupełnione według ich wartości po uzupełnieniu (należy więc n. p. blankiety za 1 zł., na których skasowano znaczki stemplowe po 50 gr., wstawić na przychód w „dzienniku przychodu blankietów wekslowych" w kolumnie pod napisem „1,50"); przytem należy w kolumnie pod napisem „Przedmiot" wpisać wyrazy: „Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 113".

§ 3. Biuro Znaków Wartościowych Ministerstwa Skarbu będzie przesyłało kasom skarbowym blankiety wekslowe wartości 10, 40, 50 i 70 gr. oraz 1 zł. łącznie ze znaczkami stemplowemi, potrzebnemi do uzupełnienia tych blankietów celem utworzenia z nich kategoryj, wymienionych w zamówieniu kasy skarbowej.

Kasa skarbowa ma co do takich przesyłek wykonać jaknajrychlej czynności, wymienione w §-ie 1 niniejszej instrukcji. Ma jednak, jeszcze przed ukończeniem tych czynności, uważać odnośne blankiety wekslowe wraz z przynależnemi do nich znaczkami stemplowemi za jedną całość. Należy więc otrzymaną przesyłkę tego rodzaju — natychmiast po otrzymaniu — zapisać na przychód jedynie do „dziennika przychodu blankietów wekslowych", a mianowicie: każdą grupę blankietów do kolumny, wskazującej wartość, do której blankiety mają być uzupełnione.

§ 4. Nie jest dopuszczalna sprzedaż blankietów wekslowych wartości 10, 40, 50 i 70 gr. oraz 1 zł. nieuzupełnionych w sposób, podany w roz-

porządzeniu z dnia 17 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 113) oraz w §-ie 1 niniejszej instrukcji.

Warszawa, dnia 10 marca 1927 r.

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

104.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o onłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 713).

32. *(art. 72).* Rachunki dodatkowe, t. j. pisma, sporządzone po wystawieniu rachunku właściwego, a stwierdzające zmniejszenie należności obliczonej w rachunku właściwym — a mianowicie zmniejszenie z tytułu bonifikacji („rabatu", „skonta" i t. p.) lbo z powodu ustalenia wagi lub ilości towarów, mniejszej niż podana w rachunku albo z powodu zwrócenia części towarów przez kupującego sprzedawcy — nie podlegają opłacie stemplowej, gdyż stwierdzają nie należność sprzedawcy za dostarczone towary, lecz należność kupującego, wynikającą z okoliczności, które zaszły już po wykonaniu umowy sprzedaży (L. DPO. 2034/VII/27).

33. *(art. 72).* Jeśli rachunek, stwierdzający wykonanie umowy o sprzedaż lub o świadczenie usług, wystawiła zagranicą firma zagraniczna i wystosowała go do osoby zamieszkałej w Polsce, która ani *nie* jest obowiązaną do płacenia podatku przemysłowego (unormowanego ustawą z dnia 15 lipca 1925 r., Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550), ani nie jest zwolniona od tego podatku, to rachunek taki podlega opłacie stemplowej w wysokości 1% od sumy należności (art. 72, punkt „b", u. o. s.). Okoliczność, że rachunek taki wystawiła firma, która podlegałaby podatkowi przemysłowemu, gdyby miała siedzibę wPolsce, nie ma znaczenia (L. DPO. 2215/VII/27).

34. *(art. 91, ustęp drugi).* Rachunki, wystawione przez Państwowy Zakład Hygjeny w Warszawie, a stwierdzające należność za leczenie w Oddziale Pasteurowskim tego zakładu, są wolne od opłaty stemplowej (L. DPO. 1285/VII/27).

35. *(art. 91, 136 i 137).* Pismo banku do klijenta, którem bank potwierdza odbiór weksli, czeków, przekazów lub dokumentów przewozowych, przesłanych bankowi *do inkasa,* wymieniając ilość odnośnych dokumentów i ich znamiona, jest wolne od opłaty stemplowej, a mianowicie w myśl punktu 4 art. 91 u. o .s. Pismo bowiem takie stwierdza umowę o świadczenie usług, zawartą przez wystawcę pisma w zakresie jego przedsiębiorstwa, podlegającego podatkowi przemysłowemu, a jest zaopatrzone tylko w podpis wystawcy.

Pismo, którem bank potwierdza odbiór weksli, złożonych mu *do dyskonta,* podlega opłacie stemplowej w wysokości 20 gr., jeżeli wartość weksli przewyższa 50 zł. (art. 136 i 137, punkt 1 u. o. s.) (L. DPO. 2025/VII/27).

36. *(art. 91).* Jeżeli wytwórca przesyła surowiec lub wykonany przez siebie półfabrykat innemu samodzielnemu przedsiębiorcy celem przerobienia (np. gdy tkalnia przesyła materjały włókiennicze do wykończalni lub do farbiarni), to pismo, sporządzone przez przedsiębiorcę, który ma dokonać przeróbki, stwierdzające otrzymanie materjałów, przeznaczonych do przerobienia, jest wolne od opłaty stemplowej, a mianowicie w myśl punktu 4 art. 91 u. o. s. Pismo bowiem to stwierdza umowę o świadczenie usług, zawartą przez wystawcę pisma w zakresie jego przedsiębiorstwa, podlegającego podatkowi przemysłowemu, a jest zaopatrzone tylko w podpis wystawcy (L. DPO. 2052/VII/27).

37. *(art. 118, 136, 137 i 3).* Jeżeli ktoś składa w banku pieniądze na rachunek innej osoby, to pismo którem bank potwierdza odbiór tych pieniędzy, podlega opłacie stemplowej według zasad, podanych w art. 118 u. o. s.

W razie sporządzenia takiego pisma — list banku, wystosowany do osoby, na której rachunek pieniądze zostały złożone, a stwierdzający zapisanie odnośnej kwoty na rachunek adresata, nie podlega opłacie (art. 3 u. o. s.).

Również nie podlega opłacie pismo, sporządzone przez osobę, na której rachunek pieniądze zostały złożone, wystosowane do osoby, która pieniądze złożyła, a zawierające uznanie rachunku tej ostatniej odnośn ą kwotą; pismo bowiem takie nie zawiera potwierdzenia odbioru, a zatem brak mu warunku wymagalności opłaty, wymienionego w art. 136 u. o. s.

Jeżeli bank na zlecenie osoby A wypłacił sumę pieniężną osobie B, to pismo, które osoba B wręcza bankowi i którem potwierdza odbiór owej sumy, podlega opłacie według zasad, podanych w art. 136 i 137 u. o. s. W razie sporządzenia takiego pisma list osoby B do osoby A, zawierający uznanie rachunku osoby A odnośną kwotą, nie podlega opłacie (art. 3 u. o. s.) (L. DPO. 1391/VII/27).

38. *(art. 140—147, 154, 156 i 160)* Opłaty stemplowe od podań i świadectw, tyczących się produkcji i obrotu napojów alkoholowych (L. DPO. 9568/VII/26).

Nr. porz.	Rodzaj przedsiębiorstwa	PRZEDMIOT	Wysokość opłaty stemplowej	Artykuły ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. Ust. Nr. 98, poz. 570)
1	**Gorzelnie:** (rozp. Min. Skarbu z dn. 3 sierpnia 1925 r. o urządzeniu i kontroli gorzelni Dz. U. R. P. Nr. 84 poz. 579)	Zezwolenie na budowę lub odbudowę gorzelni (§ 3 rozp.) podanie i zezwolenie . . .	wolne od opłaty	141 (p. 13b) i 154 (ustęp drugi)
2		Zgłoszenie planów gorzelni i jej urządzenia wewnętrznego przed rozpoczęciem budowy (§ 4 rozp.)	wolne	141 (p. 13b)
3		Weryfikacja (§§ 20—44 rozp.) — podanie oraz zatwierdzenie protokółu weryfikacyjnego .	wolne	141 (p. 13b) i 154 (ust. drugi)
4		Zgłoszenie o zamierzonej produkcji spirytusu (§§ 48 i 50 rozp.) oraz zaświadczenie, iż przeciw rozpoczęciu produkcji niema przeszkód (§ 51 rozp.)	wolne	141 (p. 13b) i 154 (ust. drugi)
5		Zgłoszenie zmian w produkcji spirytusu (§ 52 rozp.)	wolne	141 (p. 13b)
6		Zgłoszenie zmian w postępowaniu technicznem lub w naczyniach podczas ruchu gorzelni (§ 61 rozp.)	wolne	141 (p. 13b)
7		Deklaracja celem otrzymania patentu akcyzowego (§ 90 rozp. wykon. z dn. 10 marca 1925 r. Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 218) . .	wolna	142 (p. 1)
8		Urządzenie oddziału rektyfikacyjnego przy gorzelni (§ 77 rozp.) — podanie i zezwolenie.	wolne	141 (p. 13b) i 154 (ust. drugi)
9		Wytwórnie wyższych alkoholi (§ 136 rozp.)		
		a) zgłoszenie do weryfikacji.	10 zł. [1])	146 (p. 1b)
		b) zatwierdzenie protokółu weryfikacyjnego .	3 zł.	154
10		Przydział, powiększenie lub przeniesienie kontyngentu zakupu (art. 6 ustawy o monopolu spirytusowym: Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 102 poz. 720) — podanie i decyzja . . .	wolne	141 (p. 13b) i 154 (ust. drugi)
11		Przydział, podwyższenie lub przelanie prawa odpędu (art. 49—58 powoł. ustawy) — podania (w szczególności też odwołania) oraz decyzje	wolne	141 (p. 13b) i 154 (ust. drugi)
12		Uznanie gorzelni za rolniczą (§§ 73—74 rozp. wykon. z dn. 10 marca 1925 r. Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 218) — podanie i decyzja . .	wolne	141 (p. 13b) i 154 (ust. drugi)

[1]) Każdy załącznik podania podlega opłacie stemplowej w wysokości 50 gr. (art. 145 u. o. s.).

Nr. porz.	Rodzaj przedsiębiorstwa.	PRZEDMIOT	Wysokość opłaty stemplowej	Artykuły ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. Ust. Nr. 98, poz. 570)
13	**Drożdżownie** (rozp. Min. Sk. z dn. 3 sierpnia 1925 r. o urządzeniu i kontroli gorzelni Dz. Ust. R. P. Nr. 84 poz. 579)	Zezwolenie na budowę lub odbudowę drozdżowni (§§ 3, 112 i 118 rozp.) — a) podanie b) zezwolenie	3 zł. [1]) 20 zł.	145 156 (p. 5)
14		Zgłoszenie planów drożdżowni i jej urządzenia wewnętrznego—przed rozpoczęciem budowy (§§ 4 i 112 rozp.[1]) , ...	3 zł. [1])	145
15		Wery ikacja (§§ 20—44 oraz 119 rozp.)—a) podanie . . . . b) zatwierdzenie protokółu weryfikacyjnego .	10 zł. [1]) 3 zł.	146 (p. 1) 154
16		a) Zgłoszenie o zamierzonej produkcji drożdży (§§ 48, 50, 118 i 121 rozp.) . . . . b) zaświadczenie, iż przeciw rozpoczęciu produkcji niema pzzeszkód (§§ 51 i 118 rozp.)	3 zł. [1]) 3 zł.	145 154
17		Zgłoszenie zmian w produkcji drożdży (§§ 52 i 112 rozp.) — podanie	wolne	142 (p. 1)
18		Zgłoszenie zmian w postępowaniu technicznem podczas ruchu drożdżowni (§§ 61 i 112 rozp.	wolne	142 (p. 1)
19		a) Zgłoszenie zmian w naczyniach (§§ 61 i 112 rozp.) — podanie . . . . b) zatwierdzenie uzupełnionego protokółu weryfikacyjnego	10 zł. 1) 3 zł.	146 (p. 1) 154
20		Deklaracja celem otrzymania patentu akcyzowego (§ 90 rozp. wykon. z dn. 10 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 218) . .	wolna	142 (p. 1)
21		Zgłoszenie o przeznaczeniu odpadków i pozostałości (§ 117 p. 2 rozp.)	wolne	142 (p. 1)
22		Urządzenie osobnej składowni drożdży (§ 26 rozp.): a) podanie . . . . b) zezwolenie	 3 zł. [1]) 3 zł.	 145 154
23		Zgłoszenie wywozu drożdży do osobnej składowni (§ 126 rozp.)	wolne	142 (p. 1)
24		Wywóz drożdży zagranicę (§ 128 rozp.): a) podanie o zezwolenie . . . . . . b) zezwolenie	 3 zł. [1]) 3 zł.	 145 154

[1]) Każdy załącznik podania podlega opłacie stemplowej w wysokości 50 gr. (art. 145 u. o. s.).

Nr. porz.	Rodzaj przedsiębiorstwa	PRZEDMIOT	Wysokość opłaty stemplowej	Artykuły ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. Ust. Nr. 98, poz. 570).
25	**Rektyfikacje i wolne składy wyrobów spirytusowych**	Zezwolenie na budowę rektyfikacji (§ 5 rozp.)— podanie i zezwolenie	wolne	141 (p. 13 b) i 154 (ustęp drugi)
26		Zgłoszenie planów rektyfikacji przed rozpoczęciem budowy (§§ 5 i 6 rozp.)	wolne	141 (p. 13 b)
27	(Rozp. Min. Sk. z dn.	Weryfikacja (§§ 5 i 6 rozp.) — podanie oraz zatwierdzenie protokółu weryfikacyjnego . .	wolne	141 (p. 13 b) i 154 (ustęp drugi)
28	21 grudnia 1925 r. o oczyszczaniu i ma-	Zgłoszenie o zamierzonem uruchomieniu rektyfikacji (§ 11 rozp.)	wolne	141 (p. 13 b)
29	gazynowaniu spirytusu Dz. U. R. P.	Zgłoszenie zmian w rektyfikacji (§§ 5 i 6 rozp.)	wolne	141 (p. 13 b)
30	Nr. 132 poz. 946).	Zgłoszenie zmian w technicznem postępowaniu i naczyniach podczas ruchu (§ 5 rozp.) . . .	wolne	141 (p. 13 b)
31		Deklaracja celem otrzymania patentu akcyzowego (§ 90 rozp. wykon. z dn. 10 marca 1925 r. Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 218) . . .	wolna	142 (p. 1)
32		Urządzenie wolnego składu spirytusu (§§ 21, 28 — 30 rozp.) lub wolnego składu wyrobów wódczanych (§§ 37 i 44 rozp.):		
		a) podanie o zezwolenie	10 zł.[1])	146 (p. 1)
		b) zezwolenie	20 zł.	156 (p. 5)
33		Weryfikacja wolnego składu (§§ 31 i 32 rozp.):		
		a) podanie	10 zł. [1])	146 (p. 1)
		b) zatwierdzenie protokółu weryfikacyjnego .	3 zł.	154
34		Podwójne oczyszczenie spirytusu (§ 51 rozp. wykon. z dn. 10 marca 1925 r. Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 218) — podanie i zezwolenie . .	wolne	141 (p. 13 b) i 154 (ustęp drugi)
35	**Wyrób wódek gatunkowych.**	Utworzenie fabryki wódek gatunkowych (art. 15 — 19 ustawy o monop. spirytus. Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 102, poz. 720 oraz § 6 rozp.):		
		a) podanie o koncesję	3 zł. [1])	145
	(Rozp. Min. Sk. z dn.	b) koncesja	20 zł.	156 (p. 5)
36	12 marca 1925 r. o wyrobie i sprze-	a) Zgłoszenie gotowości fabryki wódek gatunkowych do ruchu (§ 8 rozp.)	10 zł. [1])	146 p. 1)

[1]) Każdy załącznik podania podlega opłacie stemplowej w wysokości 50 gr. (art. 145 u. o. s.).

Nr. porz.	Rodzaj przedsiębiorstwa	PRZEDMIOT	Wysokość opłaty stemplowej	Artykuły ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. Ust. Nr. 98, poz. 570).
	daży wódek niemonopolowych Dz. U. R. P. Nr. 28 poz. 201).	b) zezwolenie na uruchomienie fabryki wódek gatunkowych (§ 27 rozp.)	3 zł.	154
37		a) Zgłoszenie zmian w urządzeniu fabryki (§ 30 c. rozp.)	10 zł. [1])	146 (p. 1)
		b) zatwierdzenie uzupełnionego protokółu weryfikacyjnego	3 zł.	154
38		Zarejestrowanie wódki gatunkowej (§ 42 rozp.):		
		a) podanie	3 zł. [1])	145
		b) zaświadczenie	3 zł.	154
39		Deklaracja celem otrzymania patentu akcyzowego (§ 90 rozp. wykon. z dn. 10 marca 1925 r. Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 218)	wolna	142 (p. 1)
40		Odroczenie należności za sprzedany spirytus (§§ 59 i 60 rozp. wykon. z dn. 10 marca 1925 r. Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 218) — podanie . .	3 zł. [1])	145
41		Podanie o pracę lub o odszkodowanie dla urzędników lub robotników przedsiębiorstw spirytusowych, którzy z powodu wprowadzenia monopolu stracili zajęcie (§ 3 ustęp 4 ustawy o monopolu spirytusowym Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 102, poz. 720 oraz rozp. z dn. 31 października 1925 r., Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 841)	wolne	141 (p. 13c)
42	**Skażanie i sprzedaż spirytusu nieprzeznaczonego do picia.**	Zezwolenie na powrotne wydobywanie spirytusu ze spirytusu skażonego (§ 5 rozp.) — podanie i zezwolenie	wolne	141 (p. 13b) i 154 (ustęp drugi)
43		Zaświadczenie urzędu skarbowego celem otrzymania ogólnego środka skażającego (§ 6 p. 4 rozp.)	wolne	154 (ustęp drugi)
44	(Rozp. Min. Sk. z dn. 23 stycznia 1926 r. Dz. U. R. P. Nr. 24 poz. 143).	Skażanie spirytusu oraz wyrób ogólnego środka skażającego (§ 6 p. 6 rozp.) — podanie o uprawnienie oraz świadectwo, stwierdzające uprawnienie	wolne	141 (p. 13b) i 154 (ustęp drugi)
45		Przydział spirytusu na cele przemysłowe, niewymienione w załączniku II. A. do powoł. rozporządzenia (§ 10 p. 3 tegoż rozp.):		
		a) podanie o przydział	3 zł. [1])	145
		b) zezwolenie	3 zł.	154

[1]) Każdy załącznik podania podlega opłacie stemplowej w wysokości 50 gr. (art. 145 u. o. s.).

Nr. porz.	Rodzaj przedsiębiorstwa	PRZEDMIOT	Wysokość opłaty stemplowej	Artykuły ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. Ust. Nr. 98, poz. 570).
46.		Przerabianie spirytusu skażonego środkiem szczególnym (§ 11 rozp.): a) podanie o zezwolenie . . . . b) zezwolenie	 3 zł.[1]) 3 zł.	 145 154
47.		Protokół skażenia spirytusu środkami szczególnemi (§ 16 p. 2 i § 30 rozp.)	wolny	142 (p. 1) i 160 (p. 1)
48.		Przydział spirytusu nieskażonego do celów przemysłowych (§§ 21 i 22 rozp.): a) podanie o przydział . . . . b) zezwolenie	 3 zł.[1]) 3 zł.	 145 154
49.		Wyrób octu ze spirytusu (§ 30 rozp.) oraz eteru etylowego i estrów (§ 31 rozp.): a) podanie o zezwolenie . . . . b) zezwolenie	 10 zł.[1]) 20 zł.	 146 (p. 1) 156 (p. 5)
50.	**Wyrób i opodatkowanie piwa** [3]) (Ustawa z dn. 12 czerwca 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 635 i rozporządzenie wykonawcze z dn. 25 sierpnia 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 90 poz. 850).	a) Zgłoszenie pomieszczeń i urządzenia browaru jak również zmian w tem urządzeniu (art. 16 i 18 ustawy i §§ 29, 30 i 41 rozp. wykon.) b) drugi egzemplarz zgłoszenia poświadczony i wydany stronie	10 zł.[1]) 3 zł.	146 (p. 1) 154
51.		Wyrób piwa niskoprocentowego (art. 5 p. 2 ustawy): a) podanie o zezwolenie . . . . b) zezwolenie	 3 zł.[1]) 3 zł.	 145 154
52.		Podanie o zwrot podatku od piwa, zwróconego do browaru (art. 8 ustawy i § 10 rozp.) . . .	wolne	142 (p. 7)
53.		Kredytowanie podatku spożywczego od piwa (art. 10 ustawy i §§ 13 i 14 rozp.): a) podanie o udzielenie kredytu . . . . . . b) poświadczenie (boleta) na sumę kredytowaną c) odwołanie od orzeczenia izby skorbowej w przedmiocie kredytu	 wolne wolne 2 zł.[2])	 142 (p. 7) 160 (p. 1) 147
54.		Podanie o zniszczenie piwa pod nadzorem skarbowym (§ 10 punkt 2 rozp.)	wolne	142 (p. 1)
55.		Wyrób piwa z innych materjałów niż normalne (art. 12 p. 5 ustawy i § 22 rozp.): a) podanie o zezwolenie . . . . b) zezwolenie	 3 zł.[1]) 3 zł.	 145 154

[1]) Każdy załącznik podania podlega opłacie stemplowej w wysokości 50 gr. (art. 145 u. o. s.)
[2]) Załączniki odwołania wolne są od opłaty (art. 147 u. o. s.).
[3]) Co do sprzedaży piwa patrz nr. posządkowe 76, 779 — 85, 87 i 89.

Nr. porz.	Rodzaj przedsiębiorstwa	PRZEDMIOT	Wysokość opłaty stemplowej	Artykuły ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. Ust. Nr. 98, poz. 570).
56.		Dodawanie soli do wody piwowarskiej (§ 18 rozp.):		
		a) podanie o zezwolenie	3 zł.[1])	145
		b) zezwolenie	3 zł.	154
57.		Używanie w browarze własnych odpadków, powstałych przy wyrobie piwa (§ 19 rozp.):		
		a) podanie o zezwolenie	3 zł.[1])	145
		b) zezwolenie	3 zł.	154
58.		Dodawanie drożdży lub krążków dolnej fermentacji (§ 21 rozp.):		
		a) podanie o zezwolenie	3 zł.[1])	145
		b) zezwolenie	3 zł.	154
59.		Ustanowienie zastępcy (art. 14 ustawy i § 26 rozp.):		
		a) doniesienie o mianowaniu zastępcy	3 zł.[1])	145
		b) orzeczenie urzędu skarbowego o dopuszczeniu do zastępstwa	3 zł.	154
60.		Zgłoszenie zmiany w osobie przedsiębiorcy browaru (§§ 37 i 40 rozp.) jak również potwierdzenie zgłoszenia na drugim jego egzemplarzu	wolne	142 (p. 1) i 160 (p. 1)
61.		a) Doniesienie o zamierzonem pozbyciu naczyń browarnianych (§ 42 rozp.)	10 zł.[1])	146 (p. 1)
		b) potwierdzenie pozbycia naczynia	3 zł.	154
62.		Używanie urządzeń browarnianych do innych celów niż zgłoszono (§ 43 p. 1 rozp.):		
		a) podanie o zezwolenie	3 zł.[1])	145
		b) zezwolenie	3 zł.	154
63.		Zgłoszenie warki piwnej lub zmiana tego zgłoszenia (art. 20 ustawy oraz §§ 45 i 46 rozp.)— podanie i zaświadczenie	wolne	142 (p. 1) i 160 (p. 1)
64.		Doniesienie o zepsuciu się lub zniszczeniu w browarze zatartego słodu, cukru, brzeczki lub piwa (§ 56 rozp.)	wolne	142 (p. 7)
65.		Wydanie z browaru brzeczki lub piwa przed ukończeniem fermentacji (§ 62 rozp.):		
		a) podanie o zezwolenie	3 zł.[1])	145
		b) zezwolenie	3 zł.	154

[1]) Każdy załącznik podania podlega opłacie stemplowej w wysokości 50 gr. (art. 145 u. o. s.).

Nr. porz.	Rodzaj przedsiębiorstwa	PRZEDMIOT	Wysokość opłaty stemplowej	Artykuły ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. o opłątach stemplowych (Dz. Ust. Nr. 98, poz. 570)
66		Weryfikacja zakladu, przeznaczonego do wyrobu wina, moszczu lub miodu syconego (art. 11 ustawy i § 31 rozp.):		
		a) zgłoszenie do weryfikacji	10 zł.[1])	146 (p. 1)
		b) drugi egzemplarz zgłoszenia, poświadczony i wydany stronie	3 zł.	154
67		Zgłoszenia zmian w rozkładzie pomieszczeń, urządzeń i naczyń wytwórni tudzież w jej kierownictwie (art. 11 p. 6 ustawy)	10 zł.[1])	146 (p. 1)
68	**Wyrób, opodatkowanie i przechowanie wina, moszczu i miodu syconego**[2]) (Ustawa z dn. 1-go lipca 1925 r. Dz. U. R. P. Nr. 75 poz. 525 i rozp. wykon. z dnia 10 sierpnia 1925 r. Dz. U. R. P. Nr. 85 poz. 586)	Zgłoszenia zmiany w osobie przedsiębiorcy (art. 11 p. 7 ustawy) jak również zatwierdzenie tego zgłoszenia	wolne	142 (p. 1) i 160 (p. 1)
69		Oznajmienie wyrobu (§ 33 rozp.)	wolne	142 (p. 1)
70		Podanie o udzielenie kredytu na podatek spożywczy od wina (§ 15 rozp.)	3 zł.	145
71		Zgłoszenie o zamiarze wyrabiania wina lub miodu do użytku domowego (§ 6 rozp.)	wolne	142 (p. 1)
72		Zezwolenie na wydanie wina, moszczu lub miodu do badań naukowych (§ 9 rozp.) — podanie i zezwolenie	wolne	144 (p. 1) i 160 (p. 3)
73		Sprowadzanie z zagranicy wina lub moszczu do wyrobu wódki (§ 10 p. 1 rozp.):		
		a) podanie o zezwolenie	3 zł.[1])	145
		b) zezwolenie	3 zł.	154
74		Zezwolenie na nieskażanie solą wina, przeznaczonego do wyrobu wódki (§ 10 p. 2 rozp.):		
		a) podanie o zezwolenie	3 zł[1])	145
		b) zezwolenie	3 zł.	154
75		Urządzenie wolnego składu wina, moszczu lub miodu syconego (art. 7 ustawy i § 23 rozp.):		
		a) podanie o zezwolenie	10 zł.[1])	146 (p. 1)
		b) zezwolenie	20 zł.	156 (p. 5)

[1]) Każdy załącznik podania podlega opłacie stemplowej w wysokości 50 gr. (art. 145 u. o. s.).

[2]) Co do sprzedaży wina patrz. nr. porządkowe 76—78, 80—83, 86 i 89 niniejszego wykazu.

Nr. porz.	Rodzaj przedsiębiorstwa	PRZEDMIOT	Wysokość opłaty stemplowej	Artykuły ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. Ust. Nr. 98, poz. 570).
76		Hurtowa sprzedaż napojów alkoholowych lub choćby tylko napojów spirytusowych (art. 75 ustawy o monopolu spirytusowym: Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 102, poz. 720):		
		a) podanie o zezwolenie	10 zł.[1])	146 (p. 1)
		b) zezwolenie	20 zł.	156 (p. 5)
77	**Sprzedaż napojów alkoholowych.**	Handel detaliczny win i wódek bez wyszynku (art. 76, p. 1 „a", oraz art. 79 powoł. ustawy):		
		a) podanie o zezwolenie	10 zł.[1])	146 (p. 1)
		b) zezwolenie	20 zł.	156 (p. 5)
78		Handel detaliczny win i wyrobów kolonjalnych ze sprzedażą wszelkich napojów alkoholowych (bez wyszynku), (art. 76, p. 1 „b" oraz art. 79 powoł. ustawy):		
		a) podanie o zezwolenie	10 zł.[1])	146 (p. 1)
		b) zezwolenie	20 zł.	156 (p. 5)
79		Handel detaliczny piwa (bez wyszynku), (art. 76, p. 1 „c" i art. 79 powoł. ustawy):		
		a) podanie o zezwolenie	10 zł.[1])	146 (p. 1)
		b) zezwolenie	20 zł.	156 (p. 5)
80		Jadłodajnie wszelkiego rodzaju połączone z wyszynkiem napojów alkoholowych (art. 76, p. 2 „a" oraz art. 79 powoł. ustawy):		
		a) podanie o zezwolenie	10 zł.[1])	146 (p. 1)
		b) zezwolenie	20 zł.	156 (p. 5)
81		Urządzenie bufetu stałego (art. 76, p. 2 „b" oraz art. 79 powoł. ustawy):		
		a) podanie o zezwolenie	10 zł.[1])	146 (p. 1)
		b) zezwolenie	20 zł.	156 (p. 5)
82		Urządzenie bufetu jednodniowego (art. 76, p. 2 „b" oraz art. 79 powoł. ustawy) — podanie .	3 zł.[1])	145
83		Winiarnie i piwiarnie (art. 76, p. 2 „c" oraz art. 79 powoł. ustawy):		
		a) podanie o zezwolenie	10 zł.[1])	146 (p. 1)
		b) zezwolenie	20 zł.	156 (p. 5)

[1]) Każdy załącznik podania podlega opłacie stemplowej w wysokości 50 gr. (art. 145 u. o. s.).

Nr. porz.	Rodzaj przedsiębiorstwa	PRZEDMIOT	Wysokość opłaty stemplowej	Artykuły ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. Ust. Nr. 98, poz. 570)
84		Zezwolenie na sprzedaż w browarze piwa obcego (art. 26 ustawy z dn. 12 czerwca 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 635 i § 71 rozp. z dn. 25 sierpnia 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 580):		
		a) podanie o zezwolenie	10 zł.[1]	146 (p. 1)
		b) zezwolenie	20 zł.	156 (p. 5)
85		Hurtowa sprzedaż piwa (art. 75 i 79 ustawy o monopolu spirytusowym):		
		a) podanie o zezwolenie	10 zł.[1]	146 (p. 1)
		b) zezwolenie	20 zł.	156 (p. 5)
86		Hurtowa sprzedaż wina (art. 75 i 79 ustawy o monopolu spirytusowym):		
		a) podanie o zezwolenie	10 zł.[1]	146 (p. 1)
		b) zezwolenie	20 zł.	156 (p. 5)
87		Zgłoszenie sprzedaży piwa niskoprocentowego (okólnik Min. Skarbu z dn. 31 grudnia 1926 r. L. 20.902/A., ogłoszony w niniejszym n-rze Dziennika Urzędowego Min. Skarbu pod poz. 106):		
		a) pierwsze zgłoszenie na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej	10 zł.[1]	146 (p. 1)
		b) pierwsze zgłoszenie poza obszarem b. dzielnicy rosyjskiej oraz dalsze zgłoszenia na całym obszarze państwa	wolne	142 (p. 1)
88		Hurtowa sprzedaż spirytusu skażonego, połączona z prawem rozlewu, jak również sprzedaż detaliczna takiego spirytusu (§ 8 p. 1 rozp. z dn. 23 stycznia 1926 r. Dz. U. K. P. Nr. 24, poz. 143) — podanie i zezwolenie	wolne	141 (p. 13b) i 154 (ustęp drugi)
89		Deklaracja celem otrzymania patentu akcyzowego (§ 91 rozp. wykon. z dn. 10 marca 1925 r. Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 218)	wolna	142 (p. 1)

[1]) Każdy załącznik podania podlega opłacie stemplowej w wysokości 50 gr. (art. 145 u. o. s.).

Nr. porz.	Rodzaj przedsiębiorstwa	P R Z E D M I O T	Wysokość opłaty stemplowej	Artykuły ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. Ust. Nr. 98, poz. 570).
90	**Przewóz w kraju spirytusu oraz wyrobów wódczanych, jak również przywóz z zagranicy i wywóz zagranicę spirytusu i wyrobów spirytusowych** (rozp. z dn. 18 stycznia 1926 r. Dz. U. R. P. Nr. 15 poz. 86)	a) List konwojowy na przewóz spirytusu i wyrobów spirytusowych (§ 2 rozp.)	wolny	142 (p. 1) i 160 (p. 1)
		b) świadectwo przewozowe, wystawione przez przedsiębiorcę (§ 3 rozp.)	wolne	jak świadctwo prywatne
91		Zgłoszenie do odprawy przesyłki, idącej za listem konwojowym (§ 13 rozp.)	wolne	142 (p. 1)
92		Zawiadomienie o zmianie miejsca przeznaczenia przesyłki podczas jej przewożenia (§§ 20 i 34 rozp.)	wolne	142 (p. 1)
93		Zawiadomienie o potrzebie przelania lub przepakowania przesyłki podczas przewozu (§ 22 rozp.)	wolne	142 (p. 1)
94		Zawiadomienie o uszkodzeniach podczas transportu (§ 24 rozp.)	wolne	142 (p. 1)
95		Zgłoszenie nadejścia przesyłki, idącej za listem konwojowym (§ 25 rozp.)	wolne	142 (p. 1)
96		Przywóz z zagranicy spirytusu i wyrobów spirytusowych (§§ 37 i 40 rozp.):		
		a) podanie o zezwolenie	3 zł.¹)	145
		b) zezwolenie	3 zł.	154
97		Wywóz zagranicę spirytusu i wyrobów spirytusowych (§§ 45 i 51 rozp.):		
		a) podanie o zezwolenie	3 zł.¹)	145
		b) zezwolenie	3 zł.	154
98		Podanie o zwrot opłaty monopolowej od spirytusu i wyrobów spirytusowych, wywiezionych zagranicę (§ 57 rozp.).	wolne	142 (p. 7)
99		Wolny zakup spirytusu eksportowego (§ 61 rozp.):		
		a) podanie o zezwolenie	3 zł.¹)	145
		b) zezwolenie	3 zł.	154
100		Przedsiębiorstwa, trudniące się zawodowo ekspedycją i przewozem napojów alkoholowych (art. 78 ustęp ostatni ustawy o monopolu spirytusowym):		
		a) podanie o zezwolenie	3 zł.¹)	145
		b) zezwolenie	20 zł.	156 (p. 5)
01		Deklaracja celem otrzymania patentu akcyzowego (§ 91 rozp. wykon. z dnia 10 marca 1925 r. Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 218). . .	wolna	142 (p. 1)

¹) Każdy załącznik podania podlega opłacie stemplowej w wysokości 50 gr. (art. 145 u. o. s.).

39. *(art. 146, p. 1 i art. 156, p. 5).* Podanie o udzielenie koncesji na otwarcie i prowadzenie wolnego składu celnego (art. 7, lit. f ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych, Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) podlega opłacie stemplowej w wysokości 10 zł.; koncesja udzielona na skutek takiego podania, podlega opłacie stemplowej w wysokości 20 zł. (L. D.C. 10.103/II/26).

40. *(art. 154).* Tłumacze przysięgli (art. 421 — 429 ustawy rosyjskiej o organizacji władz sądowych. Tom XVI, część I wyd. z r. 1914; §§ 287 do 292 aust. ces. patentu z dn. 9 sierpnia 1854 r. Dz. p. p. Nr. 208; §§ 9 i 10 ogólnego zarządzenia o zaprzysięganiu rzeczoznawców z dn. 15 lutego 1900 r. Dziennik urz. pruskiego Min. Sprawiedliwości str. 48) nie są urzędami państwowemi w rozumieniu art. 154 ustawy o opłatach stemplowych.

Wydawane przez nich zaświadczenia zgodności tłumaczenia z oryginałem nie podlegają więc opłacie stemplowej (L. DPO. 1627/VII/27).

Podatki konsumcyjne.

105.

OKÓLNIK L. 3874/A/27.

Do Izby Skarbowej (wszystkie) Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego Wydział Skarbowy
W Katowicach.

W związku z obniżeniem od 1 stycznia 1927 ceny spirytusu do wyrobu eterów i estrów i równoczesnem podwyższeniem ceny spirytusu konsumcyjnego daje się zauważyć używanie eteru etylowego (siarkowego) jako napoju.

Temu wielce niepomyślnemu dla Skarbu Państwa objawowi należy przeciwdziałać w sposób niżej podany:

I. Przez skuteczny nadzór nad fabrykami eteru.

Fabryk tych jest stosunkowo nieznaczna ilość, należy więc kontrolować je jaknajczęściej i zwracać przytem uwagę:

1) aby spirytus pobrany do przerobu był używany do właściwego celu, 2) aby eter etylowy nabywały tylko osoby i przedsiębiorstwa uprawnione do tego po myśli p. 1, 8 i 9 § 31 rozp. Min. Skarbu z 23 stycznia 1926 Dz. Ustaw Nr. 24, poz. 143.

Fabryki, które przerabiają spirytus, pobrany po cenach ulgowych, do wyrobu eteru etylowego, należy zawiadomić, że w razie wydawania eteru osobom, nieuprawnionym do poboru, zostanie im cofnięte prawo poboru spirytusu po cenach zniżonych. Nadto należy te fabryki zobowiązać do prowadzenia zapisków z dokładnem oznaczeniem osób i przedsiębiorstw, pobierających eter. Zapiski te należy badać tak co do prawdziwości wpisów, jak i celem uzyskania podstaw do śledzenia nad dalszym obrotem eteru. Zapisek ten ma być uzgodniony z wpisami w rubryce 23 Księgi obrachunkowej (wzór Nr. 5) i ma być za każdy miesiąc do niej dołączany.

Ściślejszej kontroli należy poddać również fabryki estrów, jednak nie należy na nie nakładać obowiązku prowadzenia zapisku odbiorców.

II. Przez kontrolę nad obrotem eteru etylowego poza fabrykami.

Urzędy akcyz i monopolów państwowych mają prowadzić ewidencję osób i przedsiębiorstw, uprawnionych do nabywania i dalszej sprzedaży lub przerobu eteru. Zakłady, uprawnione do sprzedaży eteru, mogą go sprzedawać dalej wyłącznie zakładom, posiadającym prawo wyrobu, przeróbki lub handlu eterem, aptekom oraz zakładom przemysłowym na potrzeby ich wytwórczości.

Zakłady sprzedaży mają prowadzić zapiski przychodu i rozchodu eteru przyczem rozchód ma być udokumentowany pisemnemi zapotrzebowaniami nabywających eter z dokładnem oznaczeniem ich miejsca zamieszkania.

Na podstawie tych zapisków należy kontrolować dalsze użycie eteru.

O przesyłkach eteru, co do których zachodzi podejrzenie, że nie są przeznaczone do żadnego z celów, wymienionych w § 31 rozp. Min. Skarbu z 23 stycznia 1926, należy zawiadamiać Kontrolę skarbową miejsca odbioru, która ma czuwać nad właściwem użyciem eteru.

Sprzedawcom, niestosującym się do zarządzeń, należy cofnąć uprawnienia na nabywanie i sprzedaż eteru.

Te same środki kontroli mają być stosowane i do mieszanin, zawierających eter etylowy.

Przy kontroli fabryk eterów i estrów należy także zwracać uwagę, aby gotowe produkty nie zawierały spirytusu. W razie niemożności zbadania produktu na miejscu lub w razie wątpliwości co do wyniku badania, należy pobierać próbki eterów estrów i przesyłać pracowni chemicznej Dyrekcji P. M. S.

O skuteczności powyższych zarządzeń i o poczynionych spostrzeżeniach należy tu donieść do dnia 1 maja b. r.

Warszawa, dnia 4 marca 1927 r.

Podsekretarz Stanu:
(—) *Góra.*

106.

OKÓLNIK L. 20902/A/26.

W sprawie patentów akcyzowych na sprzedaż piwa niskoprocentowego (do 2,5% alkoholu).

Do Izby Skarbowej — (wszystkie) Śląskiego Urz. Wojewódzkiego — Wydz. Skarbowy
w Katowicach.

Sprzedaż piwa, zawierającego do 2,5% alkoholu nie podlega ograniczeniom z art. 5 ustawy

antialkoholowej. Z uwagi na korzyści, jakie może przynieść Skarbowi Państwa jak i przemysłowi piwowarskiemu rozszerzenie się spożycia piwa niskoprocentowanego, a także idąc po myśli rezolucji Sejmu Ustawodawczego z 27 stycznia 1922, wydało Ministerstwo Skarbu Izbom Skarbowym b. zaboru rosyjskiego, zarządzenie z dnia 6 czerwca 1922 L. 6112, „aby otwieranie hurtowych i detalicznych zakładów sprzedaży i wyszynku piwa o zawartości alkoholu do 2,5% odbywało się tak w miastach, jak i we wsiach, w trybie meldunkowym bez potrzeby uzyskiwania przez zainteresowanych specjalnych koncesyj".

Przepisane dla wspomnianych zakładów patenty akcyzowe należy wydawać wszystkim o nie ubiegającym się, o ile proszący posiadają lokale, odpowiadające przepisom sanitarno-policyjnym, oraz o ile nie byli karani za wykroczenia, pociągające za sobą utratę prawa handlu trunkami na mocy przepisów ustawowych".

Zarządzenie to obowiązuje na terenie b. zaboru rosyjskiego do dnia dzisiejszego. Na obszarze b. zaborów austrjackiego i pruskiego wymagają Izby Skarbowe od chwili wprowadzenia w życie ustawy o monopolu spirytusowym koncesji na sprzedaż niskoprocentowego piwa lub też nie wydają wcale koncesyj, lecz tylko półroczne patenty akcyzowe na podstawie uiszczonej opłaty patentowej.

W celu ujednostajnienia tego postępowania rozszerza się na teren całego Państwa wyżej przytoczone postanowienia tut. reskryptu z 6.VI. 1922 L. 6112.

Postanowienia te należy stosować tak do samoistnych sprzedaży piwa niskoprocentowego, jak i do sprzedaży takiego piwa przy handlach towarów korzennych, handlach towarów mieszanych, cukierniach i t. p.

W końcu nadmienia się, że pierwsze zgłoszenie sprzedaży piwa niskoprocentowego pociąga za sobą na obszarze b. zaboru rosyjskiego konieczność oględzin lokalu na miejscu przez organy skarbowe i wobec tego podlega na tym obszarze w myśl art. 146 ustawy o opłatach stemplowych z 1 lipca 1926 (Dz. Ustaw Nr. 98, poz. 570) opłacie w wysokości 10 zł. Natomiast poza obszarem b. zaboru rosyjskiego pierwsze takie zgłoszenie, do którego ma być dołączone poświadczenie władzy administracyjnej, że pod względem policyjno-sanitarnym i policyjno-budowlanym niema przeszkód do sprzedaży, oraz dalsze zgłoszenia na całym obszarze Państwa, są wolne od opłaty stemplowej (art. 142 p. 1 ustawy o opłatach stemplowych).

Warszawa, dnia 31 grudnia 1926 r.

Podsekretarz Stanu:
(—) *Góra.*

Monopol zapałczany.

107.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 4 marca 1927 r.

w sprawie zmiany art. 18 i 19 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o monopolu zapałczanym.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Atrykuł 18 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o monopolu zapałczanym (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 561) otrzymuje brzmienie następujące:

„Właściciele fabryk zapałek, istniejących na obszarze Rzeczypospolitej w chwili wejścia w życie niniejszej ustawy obowiązani są odprzedać państwowemu monopolowi zapałczanemu, który obowiązany jest wykupić wszelkie zapasy, surowce, półfabrykaty, maszyny, narzędzia i urządzenia, służące do wyrobu zapałek.

Właściciele takichże fabryk, a których utrzymanie w ruchu dla potrzeb państwowego monopolu zapałczanego Minister Skarbu uzna za konieczne, obowiązani są do odprzedania państwowemu monopolowi zapałczanemu swych fabryk wraz z przynależnościami niezbędnemi do normalnego prowadzenia produkcji zapałek, zaś państwowy monopol zapałczany obowiązany jest wykupić je wraz z przynależnościami.

Minister Skarbu może w tych przypadkach zarządzić bezzwłoczne objęcie takich fabryk w posiadanie monopolu zapałczanego z jednoczesnem sporządzeniem opisu przedmiotów, obejmowanych w posiadanie; do opisu należy wezwać właściciela. Decyzja Ministra Skarbu, uznająca konieczność wykupu fabryki i zarządzająca objęcie jej w posiadanie, stanowi tytuł prawny do ujawnienia powyższych zarządzeń we właściwej księdze hipotecznej.

Wykup następuje zasadniczo po cenie ugodzonej.

W razie braku zgody co do ceny wykupu następuje wykup po cenie, oznaczonej w sposób, przewidziany w art. 19".

Art. 2. W artykule 19 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o monopolu zapałczanym (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 561) dodaje się jako ustępy 7, 8 i 9 następujące postanowienia:

„Po ustaleniu ceny szacunkowej przez komisję, o ile nie będzie zawarty dobrowolny akt przewłaszczenia, przepisanie własności nieruchomej nastąpi na podstawie aktu jednostronnego, zeznanego przez przedstawiciela Skarbu, z dołączeniem odpisu orzeczenia komisji szacunkowej i pokwitowania na złożoną do depozytu sądowego sumę szacunkową ustaloną przez komisję.

Nieruchomość, przepisana w ten sposób na rzecz państwowego monopolu zapałczanego, staje się wolną od wszelkich długów i ciężarów hipotecznych, dla których zabezpieczeniem służy suma złożona do depozytu sądowego, o czem będzie wyraźnie zaznaczone w księdze hipotecznej.

Dochodzenie reszty wynagrodzenia w drodze sądowej (ustęp 6) nie stanowi przeszkody do przepisania tytułu własności".

Art. 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*
Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*
Minister:
(—) *K. Bartel.*
Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*
Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*
Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) *Dr. Dobrucki.*
Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *K. Niezabytowski.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*
Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*
Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) *Dr. Jurkiewicz.*
Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*
Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Bogusław Miedziński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 5 marca 1927 r. Nr. 20, poz. 151).

Przepisy celne.

108.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 28 lutego 1927 r.

o przedłużeniu terminu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1927 roku w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i mąki żytniej.

Na podstawie art. 7 litera a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80. poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin mocy obowiązującej rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 15 stycznia 1927 r. w sprawie ustanowienia cła wywozowego od żyta i mąki żytniej (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 22) przedłuża się do dnia 31 marca 1927 r. włącznie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 1 marca 1927 r. Nr. 17, poz. 136).

109.

OKÓLNIK L. DC/33/II 27.

w sprawie niszczenia towarów, względnie zmiany stanu tychże pod urzędową kontrolą celną.

Do wszystkich Dyrekcji Ceł i urzędów celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na skutek zapytania jednego z urzędów celnych, czy i kiedy przybywające z zagranicy towary mogą być na żądanie strony niszczone, względnie zmieniane pod urzędową kontrolą celną, a to na podstawie § 32, ustęp przedostatni przepisów o postępowaniu celnem w brzmieniu ustalonem § 10 rozporządzenia z dnia 31 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 5, poz. 35 z 1922 r.), wyjaśnia się jak następuje:

Zgodnie z § 42 Tymczasowej Instrukcji Manipulacyjnej niszczenie towarów może mieć miejsce w wypadkach, kiedy towary te wskutek zepsucia nie nadają się do użytku. O ile chodzi o towary zepsute nieoclone, na wniosek strony zarządza zniszczenie urząd celny we własnym zakresie, z równoczesnem zwolnieniem tychże od cła; na zniszczenie zaś towarów, które po ocleniu zniszczały, pozostając pod dozorem celnym, może zezwolić tylko Dyrekcja Ceł i to jedynie w wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, na każdorazową pisemną, należycie umotywowaną prośbę strony.

Sposób postępowania przy niszczeniu jest ustalony okólnikiem z dn. 25.X. 1925 r. L. DC/8261/II/26. (Dz. Urzęd. Min. Sk. Nr. 29, poz. 321).

Co się tyczy zmiany stanu towaru pod kontrolą celną, to należy głównie mieć na widoku, że, jak postanawia art. 7, ustęp 1 rozporządzenia o taryfie celnej z dn. 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314), stan, w jakim się znajduje towar w chwili przejścia przez linję celną, jest jedynie miarodajnym do zastosowania pozycji taryfy celnej, według której wymierza się cło. Stąd wynika, że zmiana towaru, o którym jest mowa w § 32 przepisów o postępowaniu celnem, dotyczy zmian, spowodowanych wpływami przyrody lub też zmian, dokonanych pod kontrolą celną, a mających na celu zmianę użytko-

wania towaru, w żadnym zaś razie nie mogą dotykać takich zmian, które, nie zmieniając w niczem przeznaczenia towaru, powodują obniżenie wymiaru cła. Zasada ta jest jasno wyrażona i potwierdzona w punkcie 1 wyjaśnień, uzupełniających taryfę celną (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 304 z 1926 r.).

Warszawa, dnia 10 marca 1927 r.

(—) *Dr. Rasiński.*
Kierownik Departamentu Ceł.

110.

OKÓLNIK L. DC/3778/III/27.

w sprawie orzeczeń taryfowych.

Do Dyrekcji Ceł w Warszawie, Wilnie, Poznaniu, Mysłowicach, Lwowie i Gdańsku.

Poleca się powiadomić podległe Urzędy Celne, iż celem ujednostajnienia taryfikacji towarów i dla zapobieżenia odmiennej interpretacji taryfy celnej przez poszczególne urzędy, Departament Ceł zapoczątkowuje systematyczne ogłaszanie drukiem orzeczeń taryfowych.

Orzeczenia te, opracowywane na podstawie tak poszczególnych orzeczeń taryfowych Wydziału Taryfowego Departamentu Ceł, jak i wyników obrad Rady Towaroznawczej, ukazywać się będą w miesięcznych odstępach czasu w formie oddzielnych broszurek, załączonych do Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu.

W miarę potrzeby i możności orzeczenia zaopatrywane będą w niezbędne rysunki.

Ponieważ w interesie dobra służby leży, aby możliwie najszersze warstwy urzędników celnych zapoznawały się z orzecznictwem taryfowem i prawidłową interpretacją postanowień taryfy celnej, pożądaną byłaby współpraca również Urzędów Celnych w powyższem wydawnictwie.

Department Ceł dysponuje z reguły tylko materjałem nadsyłanym w wypadkach kontrowersji pomiędzy urzędem, a stroną. Natomiast większość odpraw celnych, co do których nie zachodzą rozbieżności pomiędzy urzędem, a stroną, pozostaje poza sferą wpływu Departamentu Ceł pomimo, iż mogą się zdarzać pożałowania godne wypadki clenia jednego i tego samego towaru w rozmaity sposób przez poszczególne urzędy.

Praktyka celna poucza, że nie wszystkie Urzędy Celne w jednakowej mierze mają do czynienia z różnorodnym towarem.

Ze względu na lokalne warunki i położenie na drogach, któremi idzie import towarów, jedne urzędy specjalizują się w odprawach towarów mechanicznych, drugie chemicznych, trzecie wreszcie zbiorowych.

O ile w urzędach I klasy istnieje dla urzędników celnych jeszcze możność zapoznania się z różnorodnym towarem, o tyle urzędnicy urzędów II klasy pozbawieni są z powodu ograniczenia odpraw tej możności.

Wskazane jest zatem, aby niezależnie od spraw nadsyłanych do Departamentu Ceł z urzędu w wypadkach sprzeciwu strony, zechciały urzędy przedstawiać Departamentowi Ceł (Wydziałowi Taryfowemu) do wiadomości od czasu do czasu wyciągi z wyników rewizji towarów bardziej ciekawych pod względem taryfowym, a stanowiących typowe artykuły importu w odnośnym urzędzie. Wyciągi takie należałoby uzupełniać szczegółowym opisem towaru, jego nazwę handlową, wymiarami, a o ile to możliwe także rysunkami i próbkami oraz osobistemi spostrzeżeniami względnie wnioskami.

Najbardziej interesujące doniesienia urzędów będą wykorzystane przy wydawaniu najbliższej kolejnej serji orzeczeń.

Niewątpliwie współpraca urzędów przyczyni się w znacznej mierze do usunięcie niedomagań w taryfowaniu towarów i wpłynie na wyszkolenie towaroznawcze urzędników.

Pozatem publikacje owe, dostępne również i szerokiemu ogółowi kupców, ekspedytorów i t. p. niejedno wyjaśnią, a przez to samo wpłyną na zmniejszenie sporów taryfowych.

Departament Ceł ma nadzieję przeto, że Dyrekcja Ceł w dobrze zrozumianym interesie przyczyni się do zachęcenia urzędników celnych (a szczególnie kierowników urzędów) do współpracy z Departamentem Ceł w tym kierunku.

Warszawa, dnia 25 lutego 1927 r.

(—) *Dr. Rasiński.*
Kierownik Departamentu Ceł.

111.

OKÓLNIK L. DC/540/II/27.

w sprawie przesyłania do Głównego Urzędu Statystycznego materjału statystycznego.

Do wszystkich Dyrekcji Ceł i urzędów celnych.

Celem ujednostajnienia postępowania urzędów celnych przy przesyłaniu do Głównego Urzędu Statystycznego materjału statystycznego, zarządza się, co następuje:

a) W przywozie.

1) Przy przekazaniu przybyłego z zagranicy towaru z granicznego urzędu celnego do urzędu wewnętrznego, względnie do innego granicznego urzędu celnego, do ostatecznej odprawy celnej, — kartę statystyczną strona składa w urzędzie celnym odprawy (§ 4 przepisów o st. c.). Wobec tego urząd celny odbiorczy przesyła kartę zgłoszenia statystycznego do Głównego Urzędu Statystycznego na ogólnej zasadzie, po uprzedniem tejże sprawdzeniu stosownie do wymagań §§ 60 — 62 przepisów o statystyce celnej z dn. 10.XI. 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 107, poz. 783).

2) O ile towar został zrewidowany w jednym urzędzie celnym, a przekazuje się go do innego urzędu celnego tylko do pobrania należności celnych, urząd nadawczy sprawdzoną kartę statystyczną wysyła wraz z listą przekazową B., do urzędu celnego odbiorczego. Urząd celny odbiorczy, po wpisaniu do karty pozycji rejestru opłat celnych, dostarcza ją w terminie przepisanym bezpośrednio od siebie Głównemu Urzędowi Statystycznemu.

b) W wywozie.

Przy wywozie towaru ze pośrednictwem urzędu celnego wewnętrznego, urząd ten, postępuje przy odprawie według wskazań § 24 Tymczasowej Instrukcji o przekazywaniu przesyłek celnych z dn. 28 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 663), sprawdza po dokonaniu odprawy kartę statystyczną i, dołączywszy ją do listy przekazowej B, wysyła wraz z deklaracją wywozową do urzędu celnego wyjściowego. Po wywozie towaru zagranicę, urząd wyjściowy wysyła kartę do Głównego Urzędu Statystycznego w określonym terminie, również bezpośrednio.

c) W przewozie (tranzycie).

Przy przewozie towaru przez polski obszar celny urzędy celne: wejściowy i wyjściowy postępują co do zgłoszeń statystycznych ściśle, według wskazań § 63 przepisów o statystyce celnej.

W szczególności, kartę zgłoszenia dostarcza Głównemu Urzędowi Statystycznemu urząd wyjściowy, po wypuszczeniu towaru zagranicę oraz w terminie odpowiednim.

Warszawa, dnia 5 marca 1927 r.

(—) *Dr. Rasiński.*
Kierownik Departamentu Ceł.

112.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 25 lutego 1927 r.

w sprawie zwrotu ceł przy wywozie przędzy wełnianej barwionej.

Na zasadzie art. 7 p. d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy wywozie zagranicę przędzy wełnianej barwionej, wytworzonej w kraju, zezwala się na zwrot cła, uiszczonego za sprowadzone z zagranicy zużyte do wyrobu tych towarów barwniki i chemikalja podług następujących norm:

za 100 kg. przędzy wełnianej barwionej
od Nr. 20 wzwyż numeracji metrycznej zł. 36.

§ 2. Zwrot cła z tytułu, wymienionego w § 1 niniejszego rozporządzenia, uskutecznia się zapomocą kwitów wywozowych, wystawionych każdorazowo przez upoważnione do tego urzędy celne na podstawie zaświadczeń związków eksportowych, po stwierdzeniu występu towarów zagranicę.

§ 3. Kwity wywozowe opiewają na okaziciela, zachowując ważność na przeciąg 9 miesięcy od daty ich wystawienia i mogą służyć do uiszczenia należności celnych za wszelkie towary sprowadzane z zagranicy w każdym z urzędów, upoważnionych do wystawiania kwitów.

§ 4. Wykazy związków eksportowych, uprawnionych do wydawania powyżej wymienionych zaświadczeń, będą ustalane przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i ogłaszane w Monitorze Polskim.

§ 5. Przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia wyda Minister Skarbu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 4 marca 1927 roku Nr. 19, poz. 148).

Pożyczki państwowe.

113.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 4 marca 1927 r.

o zaciągnięciu przez Skarb Państwa pożyczki w obligacjach komunalnych Banku Gospodarstwa Krajowego.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wdawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do zaciągnięcia pożyczki w kwocie do 60.000.000 złotych w złocie w obligacjach komunalnych Banku Gospodarstwa Krajowego celem podwyższenia kapitału zakładowego tego Banku.

Art. 2. Wysokość oprocentowania obligacyj, kurs emisyjny, oraz inne warunki pożyczki ustali Minister Skarbu. Realizacja pożyczki może nastą-

pić w ratach, przyczem wymienione warunki mogą być różne dla poszczególnych rat.

Art. 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) *Dr. Dobrucki.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *K. Niezabytowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*

Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) *Dr. Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Bogusław Miedziński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 5 marca 1927 r. Nr. 20,poz. 150).

Drukarnia Państwowa, Miodowa Nr. 22. Nr. 36018. 17.III. 1927. 6000.